

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for de mange positive bemærkninger, der har været om hele lovforslaget og elementer i lovforslaget. Det er rigtigt, at der lægges ikke her op til en gennemgribende omlægning eller revolutionering af vores apotekervæsen, men jeg synes, vi her har lagt op til nogle fornuftige justeringer i det nuværende system uden at bryde den grundlæggende struktur i vores apotekervæsen op.

Jeg skal lige gøre nogle enkelte bemærkninger til nogle af de emner, der har været oppe i debatten.

Det ene er spørgsmålet om sygehusapotekerne. Det, der forbavsede mig mest, var sådan set hr. Jan Kørpe Christensens bemærkning om, at vi var nogle frygtelige centralister i regeringen. Jeg tror, hr. Jan Kørpe Christensen lige skulle overveje, hvad det egentlig er, vi vil gøre med hensyn til sygehusapotekerne. Vi siger netop, at her kan amtskommunerne selv bestemme, om de vil etablere sygehusapoteker eller de ikke vil. De kan også selv bestemme, om de vil nedlægge dem eller de vil bevare dem, de har.

På samme måde kan amtskommunen selv bestemme, hvordan sygehusapotekerne skal levere medicin til sygehusene i amtet, eller amtskommunen kan beslutte, at man til et mindre sygehus, der ikke selv har et sygehusapotek, skal lade det private apotek fortsætte med at levere. Der er netop lagt op til en betydelig valgfrihed ude i amtskommunerne, i stedet for at vi med hensyn til nedlæggelse og oprettelse af apoteker skal sidde i Sundhedsministeriet og overrule, om jeg så må sige, amterne i deres dispositioner.

Det er jo besynderligt at tænke på, at amterne på en lang, lang række sundhedsområder træffer selvstændige beslutninger, meget mere vidtgående beslutninger end det her, men så har vi en reminiscens tilbage, hvor tingene skal godkendes inde i ministeriet.

Til det med det konkurrenceforvridende vil jeg sige, at jeg lægger også meget vægt på, at vi får nogle fornuftige regnskabsregler for sygehusapotekerne, sådan at vi kan se, hvordan økonomien er for det enkelte sygehusapotek.

Hvad angår de private apoteker, der måtte blive berørt af amternes beslutninger på det felt her, vil jeg sige, at vi har været tingene

igennem i det forberedende arbejde, og det vil i givet fald kun være ganske få apoteker, der kan komme i økonomiske vanskeligheder gennem de her dispositioner, og det er ikke flere, det er ikke større beløb, det kan dreje sig om, end at vi kan klare det spørgsmål igennem de udligningsordninger, der findes apotekerne imellem, sådan at borgerne, der ikke er på sygehus, men bor i de kommuner, hvor et amt vælger at bruge sit sygehusapotek til at levere til det lokale sygehus, kan få deres medicin. Det private apotek kan opretholdes.

Det er rigtigt, at denne regering ikke går ind for at liberalisere apotekervæsenet på området håndkøbslægemidler. Vi ønsker at opretholde apoteksforbeholdet. Det synes jeg også der er mange gode argumenter for. Der er det geografiske argument med de tyndt befolkede områder, der er argumentet om, at vi ville få meget vanskeligt ved – også for håndkøbsmedicin – at bevare princippet om samme pris for medicin, uanset hvor man bor i landet.

Jeg tror også, man skal gøre sig klart, at hvis man fjernede en væsentlig del af håndkøbsmedicinen fra apotekerne, ville det blive meget mere omkostningskrævende pr. enhed at skulle forsyne befolkningen med receptmedicin fra apotekerne.

Endelig vil jeg sige til hr. Jan Kørpe Christensen i den her forbindelse, at Danmark har et meget lavt medicinforbrug sammenholdt med mange andre lande, og det lave medicinforbrug tror jeg har to forklaringer. Den ene er, at vi har relativt meget medicin på recept, og det giver i sig selv en begrænsning i forbruget. Den anden er, at vi har solgt af medicin knyttet til særlige forretninger, nemlig til apotekerne. Vi har ikke gjort medicinen til en dagligvare, sådan som man har gjort det i mange andre lande, hvor de har et væsentlig større forbrug.

Endelig kan jeg heller ikke frigøre mig fra, at hvis man lagde medicin, håndkøbsmedicin, ud i brugsen og i andre dagligvareforretninger, ville formålet med salg af medicin blive et andet end det formål, vi har i dag. I dag er formålet, at der skal sælges den medicin, der er nødvendig – ikke for lidt, ikke for meget, men det, der er brug for – hvorimod formålet, hvis medicin gøres til en dagligvare, naturligvis vil blive at sælge mest muligt. Det er helt legitimt i dagligvareforretninger, at man har det formål med at drive sin forretning, men det er ikke